

In Christus Jezus sta je sterk **(6^e preek in een serie over geestelijke vernieuwing)**

---

*Liturgie zondagmorgen 27 september 2015
 te Hardinxveld-Giessendam:*

Belijdenis van afhankelijkheid
 Vredegroet van God
 Psalm 108:1,2
 Gebed
 Lezen: Kolossenzen 2:6-15
 Psalm 68:7,13
 Kindermoment
 Verkondiging
 Lied 281:1 t/m 4
 Doopformulier (incl. wet)
 Gezang 8:1,2,3
 Doopgebed, doopvragen, opwekking gemeente
 Kinderopwekking 136
 Doopbediening Lise Oussoren (doopnamen: Cornelia Elisabet)
 Dooplied (Sela)
 Overhandiging doopkaart
 Dankgebed en voorbeden
 Inzameling van de gaven
 Gezang 107:1,2,3
 Zegen van God
 Gezang 107:4 (als amen)

---

[1]

Stel je het even het volgende voor.

Een willekeurige straat in een oorlogsgebied:

aan beide kanten huizen waarvan niet veel méér over is dan een ruïne,
 de straat zelf bezaaid met puin, één en al grijze troosteloosheid –
 maar in het midden staat een piano, nog helemaal in tact,
 en daarachter zit een jonge man van 27 jaar
 in een groen poloshirt muziek te maken.

Nogal dwaas, vind je niet?

Zeker als je beseft dat het hier om een buitenwijk van Damascus gaat,
 waar het leven de mensen langzaam maar zeker onmogelijk is gemaakt.

Toch is dit jarenlang werkelijkheid is geweest.
Gewees, ja. Want inmiddels moest ook deze pianist vluchten voor ISIS.
Zijn instrument staken ze in brand,
en met hemzelf dreigden ze hetzelfde te doen.
(ND dinsdag 22-9-2015)
Zie je wel, zeg je misschien:
uiteindelijk ga je het daar dus niet mee redden.
Niet zo naïef alsjeblieft,
er is echt grof geschut nodig om het tij daar in Syrië te keren!

Maar mag ik je dan nog een ander beeld laten zien?
Opnieuw in een dorp ergens in de buurt van Damascus.
Dit dorp is afgelopen jaar ook ingenomen door jihad-strijders van ISIS.
Zestig dorpelingen werden vermoord.
En weet je wat de reactie was van de plaatselijke kerkleiders?
Ze riepen hun gemeenten op om drie dagen lang te bidden en te vasten.
Nou, hoe naïef wil je het hebben?
Alsof ISIS daar ook maar enigszins van onder de indruk zal zijn.
Kom op, er is een tijd om te bidden
en er is een tijd om realistisch te zijn en concrete maatregelen te nemen.
Is het niet vechten, dan maar vluchten.

En toch, wat gebeurde er kort nadat de christenen daar
drie dagen hadden doorgebracht met bidden en vasten?
Totaal onverwacht en zonder enige reden
besloot ISIS zich terug te trekken.
Ja? Zie je het vóór je? Dat gelóóf je toch niet?
Nee, tenzij je beseft dat we ook in ISIS niet maar te vechten hebben
tegen mensen van vlees en bloed, (Ef.6:12)
maar vooral tegen de heersers en de machthebbers van de duisternis!
Ja, dat God zelf sinds Jezus' komst naar deze aarde
 bezig is om steeds meer terrein te winnen voor zijn Koninkrijk.

Want oké, ik geef toe, dit tweede voorbeeld is wel heel bijzonder,
en zo gaat het natuurlijk lang niet altijd:

zodra wij gaan bidden, verdwijnt datgene wat ons bedreigt.

Maar het kán dus wel.

Juist als het gaat om Gods Koninkrijk.

Want door deze plotselinge terugtrekking van ISIS

na het aanhoudende bidden en vasten door christenen,

is een aantal moslims uit dit dorp tot geloof gekomen en gedoopt.

Eén van de christenen daar vertelt:

“Wij, Syriërs, gaan door het vuur heen,

maar in het vuur is Jezus.

Mensen in mijn dorp hebben hem letterlijk zien lopen.”

(ND woensdag 23-9-2015)

Hoe *naïef* kun je zijn?

Nee, hoe *stérk* kun je dus zijn,

juist door je zo afhankelijk op te stellen van Hem

die vandaag alle macht heeft,

in de zichtbare èn in de onzichtbare wereld!

*

[2]

Dat is waar Paulus ons in dat Bijbelgedeelte van zopas ook bij bepaalt.

Vergis je niet, mensen:

Christus Jezus is het hoofd van álle machten en krachten.

Sommige van die machten kun je heel duidelijk zien,

bijvoorbeeld in overheden en grootmachten

als die van Syrië, ISIS, etc.

Maar er zijn er ook heel wat, die zijn onzichtbaar (vgl. 1:16).

Er vindt een geestelijke strijd plaats

áchter de strijd en de dreiging die we zien.

Ja misschien nog wel méér
achter de dreiging die we helemáál niet zien.

Want dat is bij deze Kolossenzen het geval.
Er is op dit moment helemaal niks aan de hand.
Jonge, enthousiaste christenen zijn het.
In ieder gebed moet Paulus wel voor hen danken.
Want wàt een geloof in God,
en wat een liefde voor andere gelovigen,
ja wat een hoop die hen drijft (1:4-5).
Prachtig toch? Wij zouden denken:
hier hoef je je geen zorgen meer over te maken, Paulus,
met deze gemeente zit het wel goed.

En toch schrijft hij deze brief.
Waarin ook dat Bijbelgedeelte van zopas.
Want juist waar de Heilige Geest aan het werk is,
en mensen de één na de ander zó het Koninkrijk van God 'inrollen',
moet je uitkijken.
Wees op uw hoede! – roept Paulus ineens uit (2:8). Oftewel: kijk uit!!
Waarom? Omdat er machten en krachten zijn die hier niet blij mee zijn.
En die er álles aan zullen doen om je terug te roven.
Ja, in feite is er eentje die dat wil, want letterlijk zegt Paulus hier:
"Kijk uit voor degene die je wil meenemen als buit!"

Ja, wij zijn het niet meer zo gewend, om het hierover te hebben.
Maar lange tijd was dit heel normaal in de kerk.
Niet alleen in de Middeleeuwen,
toen de duivel en consorten wel heel plastisch werden voorgesteld.
Maar ook bij iemand als Maarten Luther zie je dit terug,
ook nadat hij het evangelie opnieuw had ontdekt.

Later merken ook voormannen van de opwekkingsbewegingen dit.
Zowel Luther als zij ondervonden aan den lijve
dat de duivel hen op de hielen zat.
Juist omdat zij zo gefocust waren op de uitbreiding van Gods Koninkrijk.

En kijk je naar zendingsgebieden, vroeger en nu, dan zie je hetzelfde.
Demonische activiteiten aan het missionaire front
waren èn zijn te duidelijk om er overheen te kijken.
Trouwens, bij mensen die zich bezighouden met een alpha-cursus / Agapè
zie je nogal eens hetzelfde.

Ja, komt het evangelie dichtbij,
dan manifesteert zich ook ineens de macht van de Boze.
Vandaar dat zelfs een nuchtere en evenwichtige christen als C.S. Lewis
de Satan bloedserieus neemt, denk maar aan 'Brieven uit de hel'.
Waarom we het vaak maar wat wegduwen,
is omdat we er bang van worden, net als van ISIS.

Maar denk dan nog even weer aan dat beeld
van die biddende en vastende christenen in de buurt van Damascus.
Angst zullen zij ook echt wel gekend hebben.
Maar ze laten zich door iets anders leiden.
Tegen de angst het evangelie!!
Wat niet alleen gaat over verzoening, heiliging van je leven,
en het werk van de Heilige Geest.
Maar waar je ook het kwaad recht in het gezicht kijkt.

De vraag is alleen: hoe dan precies?
Hoe voorkom je dat de duivel niet weer teveel eer krijgt,
en ons alsnog bang maakt en dus in zijn greep krijgt?

*

[3]

Ik heb dit geformuleerd in het thema: In Christus Jezus ben je sterk!

Zoals Paulus dat Bijbelgedeelte zopas ermee eindigde:

“God heeft zich ontdaan van de machten en krachten,
hij heeft hen openlijk te schande gemaakt
en in Christus over hen getriomfeerd.” (2:15)

Ook dit moet je je even heel beeldend voorstellen.

De Romeinse soldaten sloegen Jezus aan het kruis.

De straf die ze bewaarden voor de meest slechte misdadigers.

Werd je gekruisigd, dan waren een aantal dingen heel duidelijk,
voor iedereen die daar langs kwam: hier hangt het ultieme kwaad,
èn: deze man wordt hier compleet uitgekleeft,
niet maar letterlijk maar juist ook figuurlijk.

Als de Joden van Pilatus eisen
dat Jezus op déze manier wordt gedood,
zeggen zij daarmee trouwens hetzelfde.

Heidenen en kerkmensen vierden hier samen
de overwinning op alles waar Jezus voor stond.

Ja, maar daarachter is het natuurlijk vooral ook feest
in de onzichtbare wereld van de duivelse machten en krachten:
zo, het heeft wat moeite gekost,
de kansen leken al helemaal te keren ten gunste van Jezus,
maar gelukkig, die is in de pocket,
hier hangt hij voor de hele mensheid te kijk,
eind goed al goed, of liever: eind kwaad al kwaad!

Maar lees dan nog eens vers 15!

Want wie hier *in werkelijkheid* van hun status zijn beroofd,
dat zijn uitgerekend die kwade en duivelse machten en krachten,
zij werden publiek te kijk gezet en onschadelijk gemaakt. (vgl. Wright)

Is dit niet precies hoe het ook vandaag vaak voelt:
het kwaad aan de winnende hand, in plaats van Christus?
Maar niets is dus wat het lijkt,
juist zó breekt vandaag het Koninkrijk van God zich in deze wereld baan.
Door datzelfde lichaam van Christus,
dat zo kapot werd gemaakt en te schande hing aan het kruis.
Wij zijn dat lichaam, zegt Paulus (1:18).

En stel je dat maar zo letterlijk voor als ik nu doe.
Dat is namelijk precies wat er gebeurt als wij worden gedoopt.
Dan worden we ingelijfd in het lichaam van Christus: wij zijn in Hem.
Waarbij Hij het Hoofd is, en dus de leiding heeft,
maar de uitvoering vindt plaats in het lichaam, in ons als gelovigen dus;
en dan mogen we weten: in Christus Jezus sta je sterk!
Doordat je helemaal aan Hem vastzit, als het lichaam aan het hoofd,
gaat Hij in jou en in mij de krachten van de duisternis te lijf.

Maar reken maar dat de duivel je dan te pakken wil nemen,
op zeker vijf verschillende manieren.
Bezetenheid en fysieke aanval laat ik verder rusten.
Maar op drie ga ik even kort in.

1. Verzoeking.

Nou, dat beseffen we ergens nog wel,
dat de duivel daarmee bezig is.
Dat bidden we immers ook regelmatig:
leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de Boze.
Maar Paulus spreekt in dit verband ook over holle theorieën,
gebaseerd op menselijke tradities.
Zomaar richten wij ons ook in ons christelijk doen en laten
op de machten van de wereld:
zoals het daar werkt, zo werkt het hier ook;

het gaat om andere dingen, maar het werkt op dezelfde manier: je moet er wel je best voor doen anders hoor je er niet bij. En wat een macht heeft dat: wàt een ander ook zegt in reactie op bijv. jouw bezwaren tegen de kerkdienst, er valt niet aan te tornen!

2. **Bedrog.**

Paulus noemt de theorieën die op menselijke tradities zijn gebaseerd niet alleen hol, maar ook misleidend.

Daar zit een doelbewuste actie achter van de Satan.

De Bijbel zegt dat hij de hele wereld *misleidt* door de activiteit van leugengeesten.

De duivel is er bijv. op uit dat u en ik weerzin hebben tegen de echte waarheid van de Bijbel.

Laat het vooral niet teveel over genade gaan!

Maar ook niet over zoiets als zelfverloochening, want God wil toch ook dat ik gelukkig ben, en dus...

3. **Veroordeling.**

Wat zijn we er vaak goed in om met de vinger naar de ander te wijzen: foei toch, wat hij zegt of wat zij doet!

En anders gaat die vinger wel naar onszelf:

ik deug absoluut niet voor God.

Ook hier zit de Satan achter.

En hij heeft een sterke troef, Paulus noemt het 'het document met voorschriften waarin wij werden aangeklaagd'.

Neem het Oude Testament, neem de wetten van Mozes, neem de tien geboden,

en ze zijn één voortdurende aanklacht:

nooit komt het moment dat je er helemaal aan voldoet!

Nee, dat is toch ook zo? Denk je dan.

Maar je vergeet wat er met dat document met voorschriften is
gebeurd: God heeft dat document uitgewist en vernietigd
door het aan het kruis te nagelen.

De duivel heeft dus geen recht van spreken meer!

*

[4]

Nou, dat is nogal wat, vind u niet?

En misschien bekruipt je ook wel het gevoel:

ja, dit herken ik allemaal, in deze wereld

maar soms ook bij mijzelf,

of in mijn omgeving;

maar waar blijft dan nog die overwinning van Christus?

God had deze machten en krachten

toch publiek aan de schandpaal genageld

en in Christus over hen getriomfeerd?

En Hij werkt die overwinning toch uit via ons als christenen,

die Christus' lichaam hier op aarde zijn?

Oké, het kost de nodige slagen,

zoals Christus die zelf hier op aarde destijds ook kreeg.

Maar daarin en daar doorheen zou toch juist

Gods Koninkrijk terrein winnen?

Ja, klopt.

En dat kan twee dingen betekenen.

Allereerst dit,

dat wij nog teveel naar de buitenkant kijken

en dan zien we alleen maar een kerk

waar het steeds verder achteruit gaat,

mensen zich onttrekken,

het zal mijn tijd als oudere misschien nog wel duren
maar daarna vrezende we het ergste!
Maar dan moeten we toch meer gaan letten op de binnenkant.
Ook de oude profeet Samuël kreeg dat al te horen:
let niet op iemands sterke en stoere voorkomen,
want Ik kijk juist naar wat er leeft in iemands hart.
En dat kon bij allerlei mensen en bewegingen
waar wij zorgen over hebben, wel eens aan de hand zijn!
Zo voor het oog stelt het niets meer voor,
maar intussen zijn veel harten wel degelijk een woonplaats van Christus.

En dat is dan tegelijk ook *het tweede* wat het kan betekenen
als wij het gevoel hebben dat het hollend achteruit gaat in de kerk:
hoe vol zijn wij zélf nog van Christus?
Dat is precies waar Paulus het in dat Bijbelgedeelte van zopas over heeft!
Prachtig hoe jullie, beste Kolossenzen,
Jezus als Heer over je leven hebben aanvaard.
Indrukwekkend, de liefde die de Geest in jullie opwekt.
Maar blijf nu ook voortdurend in Christus geworteld en gegrondvest!
Ja? Dus niet: blijf in de kerk gegrondvest, maar in Christus.
Als iets onopgeefbaar is, dan dat!

En heb je Hem, dan heb je alles, zegt Paulus.
Dat is nu precies wat de doop duidelijk maakt.
Er wordt maar niet wat aan de buitenkant weggesneden,
een klein stukje huid – zoals bij de besnijdenis, door mensenhanden.
Nee, een complete manier van leven wordt begraven, met Christus.
En wat komt er vanaf nu voor in de plaats?
Nieuwe waarden als liefde, geduld en zachtmoedigheid,
maar vooral een heel nieuwe bron:
dat je gelooft in de kracht van God
die Christus Jezus weer uit de dood heeft opgewekt! (2:12)

Hebben we dat altijd wel in beeld gehad,
als er een babytje werd gedoopt?
Is ook vandaag voor ons vaak niet het belangrijkste:
ook dit kind hoort er al helemaal bij.
En dat klopt!
Maar, broeders en zusters, wáárbij dan precies?
Bij Christus Jezus.
Hemal eén mag ook Lise al zijn met haar Heer!
Zoals jullie dat zijn, Anko en Jo-Anne.
Door jullie geloof in Hem zijn jullie met huid en haar verbonden aan Hem!

Zodat Paulus kort en goed kan zeggen dat je leeft 'in Christus'.
Hij wordt de atmosfeer waarin je ademt, waarin je voortdurend leeft.
En als je dat als ouders doet,
dan worden je kinderen daar automatisch in meegenomen.
Die ademen diezelfde vergeving in,
alleen al omdat ze continu leven onder hetzelfde dak.
Zij worden op die manier meegenomen
in dat nieuwe leven van jullie als ouders,
dat nieuwe leven dat bepaald wordt
door dat nieuwe vertrouwen op de kracht van Christus die alles verandert,
en die je sterk maakt tegen de macht van het kwaad.

Vandaar dat ook de kinderen, die zelf vaak nog niet geloven,
toch al wel worden gedoopt.
Zoals trouwens ook eventuele andere deelnemers van het gezin.

Vandaar dat Paulus in zijn brief
aan christenen die eén zijn met Christus
ook de kinderen op het oog heeft.
"Kinderen, gehoorzaam je ouders in alles,
want dat is de wil van de Heer." (3:20)

Ja, want die ouders nemen hen op die manier mee de goede weg op, zodat ook de kinderen in Christus Jezus sterk staan.

Maar dan moeten die ouders zelf wel leven in de atmosfeer van Gods genade, juist als ze hun kinderen de weg wijzen.

Vandaar dat Paulus hier direct op laat volgen:

“Vaders, vit niet op uw kinderen, want dat maakt ze moedeloos.” (3:21)

Ja, vandaar dat hier aan voorafgaat dat er echte liefde moet zijn en blijven tussen man en vrouw.

Daar zie je de atmosfeer van genade waarbinnen het gezin mag leven, en waar de kinderen van profiteren.

Als volwassene kom je in die levenssfeer door te vertrouwen op de kracht van God, en op hetzelfde moment komen ook je kinderen in diezelfde sfeer van de Heer, dat kan niet missen!

Want je vertrouwt op de kracht van God, zegt Paulus, die Christus Jezus uit de dood heeft opgewekt.

Oftewel: wij geloven, jullie geloven, in een God die nooit, echt letterlijk nóóit, machteloos staat.

En als je jezelf soms heel machteloos voelt, dan zit je al op het goede spoor, dan is het Koninkrijk niet ver meer voor jou.

Dit is nu precies de plek waar je moet zijn: dat je alleen nog maar kunt vertrouwen op de God die Christus Jezus uit de dood heeft opgewekt, en die dus ook wel raad weet met de dood in jouw leven!

Daarom is het ook zo bloedlink
als we onszelf in de kerk met elkaar gaan vergelijken,
of elkaar vanwege bepaalde zonden (hoe groot die ook mogen zijn)
gaan veroordelen.

Dat is wat de duivel wil: vecht maar lekker tegen elkaar,
en vergeet vooral Gods genade en kracht,
vroeg of laat wordt het hier dan één groot slagveld.

Maar we hebben niet te vechten tegen mensen van vlees en bloed,
maar tegen de heersers en machthebbers van de duisternis.

En dus kunnen we elkaar de hand geven,
want tegenover deze machten staan wij machteloos,
niemand uitgezonderd!

Maar God heeft zich ontdaan van deze machten en krachten,
hij heeft hen openlijk te schande gemaakt
en in Christus over hen getriomfeerd.

Bij wie moeten we dus zijn, als wij het niet meer weten?

Bij Christus Jezus, en bij Christus Jezus alleen.

Want alleen in Hem staan we sterk.

*

[5]

Woorden. Veel woorden.

Mocht je het meeste straks al weer zijn vergeten,
hou dan twee beelden vast.

Beelden die ergens parallel lopen

met die eerste twee beelden uit deze preek:

van die pianoman in Syrië die uiteindelijk het veld moest ruimen,
èn de kracht van die biddende christenen daar.

Paulus tekent aan het slot van wat we lazen ook twee beelden.

Achter die pianoman zie je Christus die werd aangeklaagd,
en uit de weg geruimd door hem aan het kruis te nagelen:
zie Hem daar hangen, de *Gekruisigde*!

En achter die biddende christenen zie je
hoe diezelfde Gekruisigde vandaag *Overwinnaar* is
over de complete macht van het kwaad.

Hou die beide beelden vast.
Niet alleen Jezus en die gekruisigd,
maar ook Jezus die dood en duivel overwon
toen Hij weer opstond uit de dood.
Want dan beseft je: Jezus zal heersen,
en zijn koninkrijk is volle zaligheid.
Amen.